

Dziwne sumy

Wskazówka

Najprostsze podejście do rozwiązania, to obliczanie kolejnych wyrazów sumy (problemem jest tylko ich znak) – zwyczajnie w pętli. Ponieważ jednak z treści zadania wynika, że ilość składników sumy może sięgać 10^9 , zatem takie „naiwne” podejście nie może być optymalne. Być może uzyskamy jakiś ułamek punktów, ale na pewno nie dostaniemy 100%, czyli tak zwanego *maksa*.

Jak przyspieszyć działanie programu? Trzeba przyjrzeć się strukturze obliczanej sumy i zastosować zwięzły wzór na sumę szeregu, a dokładniej: dwóch szeregów – arytmetycznego i geometrycznego. Weźmy dla przykładu $n = 10$:

$$S_{10} = -1 - 2 + 3 - 4 + 5 + 6 + 7 - 8 + 9 + 10 = T_{10} - 2P_{10},$$

gdzie:

$$T_n = 1 + 2 + 3 + \dots + n = \frac{n(n+1)}{2},$$

jest sumą kolejnych liczb naturalnych (ciąg arytmetyczny), zaś:

$$P_n = 2^0 + 2^1 + 2^2 + \dots + 2^k = 2^{k+1} - 1,$$

jest sumą kolejnych potęg liczby 2 (ciąg geometryczny). Wykładnik k jest dobrany tak, by była to największa liczba, dla której zachodzi $2^k \leq n$. Dla $n = 10$ mamy $k = 3$.

Kod w języku C++

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;

typedef long long ll;

int main()
{
    int Z; cin >> Z;
    while(Z--)
    {
        ll n; cin >> n;
        ll p = 1;
        while(p <= n)
            p *= 2;
        cout << n * (n + 1) / 2 - 2 * (p - 1) << endl;
    }
}
```

Zmienna p oznacza 2^k . Jej wartość po zakończeniu wewnętrznej pętli `while` jest za duża, czyli wynosi tak naprawdę 2^{k+1} , ale właśnie takiej wartości potrzebujemy w końcowym wzorze.

Użycie typu `long long` (nazwalibyśmy go dla wygody `ll`) jest konieczne, ponieważ n może osiągnąć wartość 10^9 , a więc iloczyn $n(n+1)$ może znacząco wykroczyć poza zakres typu `int`.

Zauważmy, że iloczyn $n(n+1)$ jest na pewno parzysty, zatem możemy bezpiecznie dzielić go przez 2. Działania w tym przypadku są wykonywane od lewej do prawej, ponieważ mają równy priorytet.

Kod w języku Python

```
Z = int(input())
for _ in range(0, Z):
    n = int(input())
    p = 1
    while p <= n:
        p *= 2
        print(n * (n + 1) // 2 - 2 * (p - 1))
```

Uwagi

Z obliczaniem wartości potęg w języku C++ jest generalnie pewien problem, gdyż nie ma w nim dedykowanego operatora potęgowania (jak na przykład operator `**` w Pythonie). Znany z Excela operator \wedge oznacza w C++ działanie bitowe zwane *alternatywą rozłączną* (`xor`).

Istnieje natomiast metoda szybkiego (nawet bardzo szybkiego!) obliczania potęg liczby 2 poprzez przesunięcie bitowe (w lewo) liczby 1. I tak wyrażenie:

```
1 << k
```

oznacza liczbę 1 przesuniętą w lewo o k pozycji, zatem jest to po prostu 2^k . Używając powyższej formuły warto dla bezpieczeństwa wziąć ją w nawiasy okrągłe, aby nie interferowała z identycznym operatorem przy strumieniu `cout`.

Oczywiście nie można przesadzać z wartością k , aby nie „wysunąć” jedynek poza granicę zajmowaną przez daną liczbę. W przypadku zwykłej jedynek (domyślnie typu `int`) musimy ograniczyć się do $k \leq 31$, jeśli natomiast użyjemy jedynek „długiej”, czyli `1LL` (typ `long long`), wtedy możemy użyć $k \leq 63$.